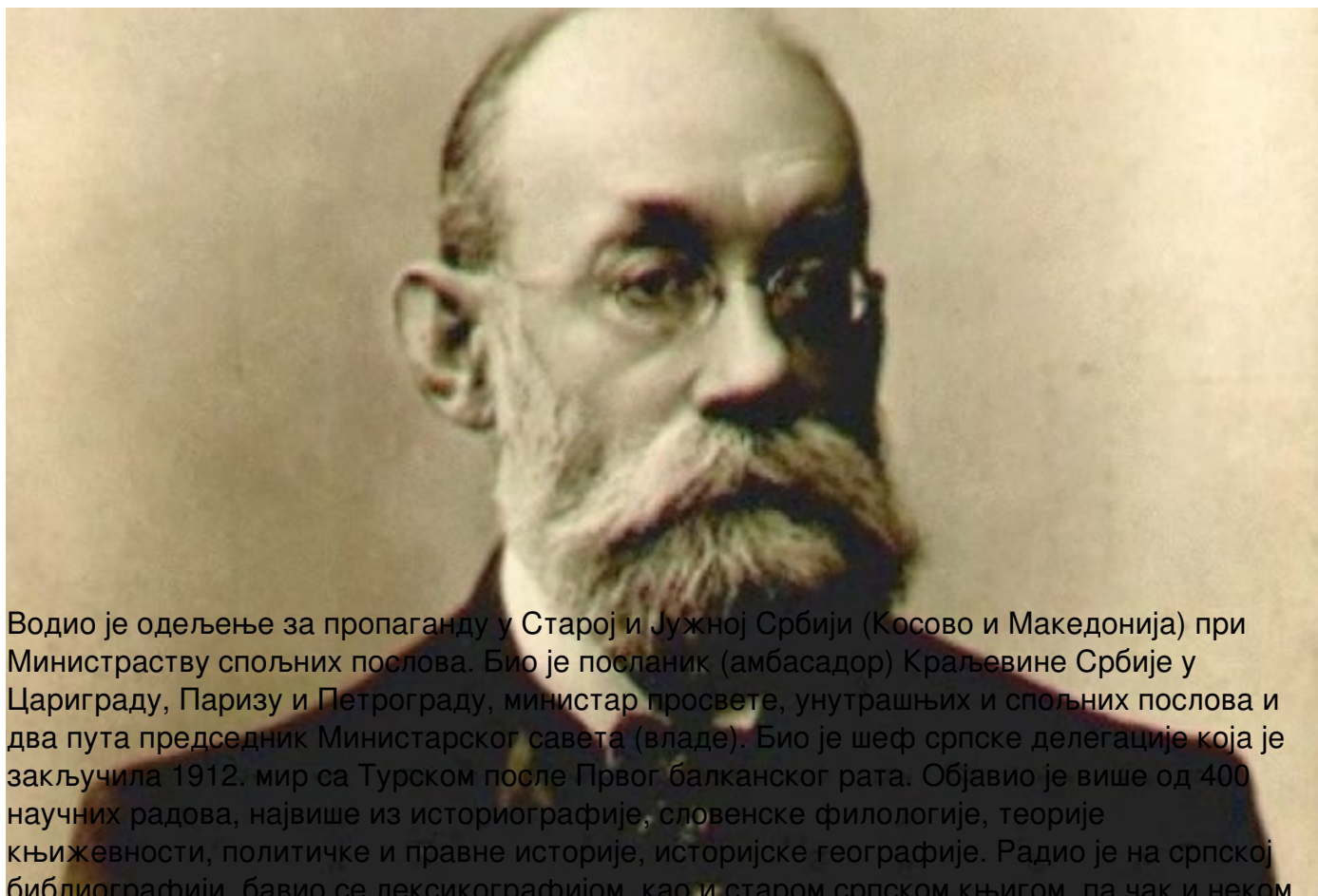

1915 - Умро је српски политичар, дипломата, филолог и историчар Стојан Новаковић, члан Српске краљевске академије, оснивач и лидер Напредне странке. Био је библиотекар Народне библиотеке у Београду, професор гимназије и Велике школе у Београду, члан Државног савета.

Водио је одељење за пропаганду у Старој и Јужној Србији (Косово и Македонија) при Министарству спољних послова. Био је посланик (амбасадор) Краљевине Србије у Цариграду, Паризу и Петрограду, министар просвете, унутрашњих и спољних послова и два пута председник Министарског савета (владе). Био је шеф српске делегације која је закључила 1912. мир са Турском после Првог балканског рата. Објавио је више од 400 научних радова, највише из историографије, словенске филологије, теорије књижевности, политичке и правне историје, историјске географије. Радио је на српској библиографији, бавио се лексикографијом, као и старом српском књигом, па чак и неком врстом ране геополитике. У младости је писао песме и романе и преводио, био је ученик Ђуре Даничића, а од 1865. до 1868. уређивао је и издавао часопис "Вила". Његовом заслугом штампани су "Законски споменици српских држава средњег века" и "Законик Стефана Душана цара српског" (прво научно, критичко издање). Дела: "Васкрс државе српске", "Срби и Турци ХИВ и ХВ века", "Село", "Балканска питања", "Историја српске књижевности", "Српска граматика".

